

זכרון יהודה סלמון

נאום קתש"ר תא"ל צביקה קראוס בטכס ההתייחדות עם חללי אסון מגידו 2012

משפחות יקרות,

מפקדים

מכובדי,

זו לי השנה השנייה כקצין החימוש הראשי בה אני עומד כאן במעמד המכובד הזה ונושא דברים ליזכרם של אותם חיילות וחיילים תמימים, שכל חלומם היה לגדול ולחונות וליצור ולבנות – לחיות.

אך לצערנו, הגורל הכתיב אחרת. הם כבר אינם איתנו, הם לא יחלמו ולא יגדלו ולא יחוו ולא יצרו ולא יבנו, ולא יקימו משפחות, הם אינם. והחושך הגדול שהשאירו אחריהם מלווה אתכם משפחות יקרות, מלווה את כולם.

הבנים והבנות שירתו בצבא ההגנה לישראל, כי כך מצופה מכל ילד במדינה הזו בהגיעו לבגרות, כי זה הגורל וזה הציוני, וזה ההכרח.

נשבענו להגן על המדינה בגופינו, נשבענו למסור את נפשנו בשדה הקרב, למות אל מזל פני האויב אם נדרש. והאויב שיודע ומכיר את עוצמתו של צה"ל, ויודע שאינו יכול לעוצמה זו, משתמש בטרור ובפיגועים, בבטן הרכה, בחיים השלווים, כדי להחליש אותנו ולשבור את רוחנו.

אבל, עם ישראל חי, תקומת ישראל לעולם תישמר, וזאת בזכות החיילים האלה, הנשמות הטהורות ובזכות משפחותיהם היקרות, כי אלה, שילמו את המחיר הכי כבד שכן אנוש נדרש לשלם בעולם הזה, המחיר שאב אומץ קדיש על בנו או ביתו, זה מנוגד לכללי הטבע בעולם, אך לצערנו, חלק מהטבע של העם הזה. ואולי זה הגורל ואולי רצון האל להעמיד אותנו במבחן כי בקדושת החיים ובתעצמות הנפש הנובעת מהעוז והכוח של משפחות ששכלו יקיריהם, נבטיח שמדינת ישראל תחיה לנצח והעם בה ימשיך להיות האור לגויים, עם הבחירה.

משפחות יקרות,

אנו מציינים את השנה העשירית לפיגוע הרצחני הזה, וביום הזה כאילו הזמן עצר מלכת, אנחנו רואים את התמונות, נזכרים בפנים ובצחוק הנעורים ובחלומות שלהם וכואבים, כואבים מאד ששורות החיילים שלנו חסרות אתם.

גם אחרי עשר שנים, לא נימצא את מילות הנחמה שיכולות להקהות במעט את הכאב, גם בחלוף עשר שנים אין רגע שבו ניתן לצהול ולשמוח ולשכוח, בלוח השנה שלנו ירשמו תמיד – ימי הזיכרון, ימי האבל, האזכרה והרכיפה.

משפחות יקרות

קשר הקבע ביניכם לבין היחידה הזו, ההתכנסות הזו כאן שנה אחרי שנה ההשקעה בכל פרט היא דרכינו להוקיר ולהזכיר. זה חיל החימוש וזה חלק מהמורשת ומההווה שלנו, ועל כך הערכתנו הכנה למפקדים ולנגדים המלויים.

מחזק אתכם ומאמץ אתכם לליבי, ויחד אתכם זועק שדי לנו, במבחן כבר עמדנו, ואין לנו צורך לשלם עוד מחיר כזה.

יהי זכר הנפלים ונשמותיהם צרורות בליבנו לעד.